

билъ изгоненъ отъ града и безъ малко щѣлъ да бжде убитъ на пята между Сливенъ и Ямболъ. *Това е първиятъ случай въ историята отъ възраждането ни, за изпжждане на гръцки владика отъ страна на българи.* Главата на гръкоманитѣ въ Сливенъ, съдружникътъ на турскитѣ власти, е билъ унизенъ и окончателно намразенъ отъ сливенци. На тръгване за Влашко и Русия, тия които подготвяха българска революция прѣзъ 1829, напущатъ фанариотското духовенство съ проклятие на уста.

Прѣбиванието на сливенци въ свободнитѣ за тѣхъ страни Влашко и Русия оставило дълбоки слѣди у тѣхъ. Както ще се види, най-благодарнитѣ наченки по възраждането на сливенци въ самия Сливенъ се дадоха отъ прѣселени въ Влашко сливенци.

Нѣкои отъ сливенцитѣ, сравнително малка часть отъ тия, които се прѣселили, слѣдъ 2—3 годишни лутания задъ Дунава, се връщатъ въ родния си градъ. Едно отъ първитѣ имъ начинания бѣ възобновлението на мѣстнитѣ черкви. И тритѣ (Св. София, Св. Димитъръ и Св. Никола) сж подновени между годинитѣ 1834—1835 г. Оставаше слѣдъ това да се уредятъ училищата върху чиста българска почва и слѣдъ това да се пристъпи къмъ откопчането ни отъ гръцката черква.

Подобно на политическата история на Сливенъ, духовната му история сжщо трѣбва да се раздвои, тъй като ще става дума за сливенци въ самия Сливенъ и за такива задъ Дунава. Единението между тѣхъ, обаче, е било твърдѣ голѣмо прѣди освобождението, та и за това колкото се отнася до даннитѣ по тия два клона отъ сливенци — ние ще трѣбва да ги излагаме паралелно.

Прѣселенитѣ въ Бесарабия сливенци сж имали много по-добри условия за по-скорошно отърсване отъ елинизма. Въ тѣхната срѣда изниква и инициативата за първата българска гимназия (въ Болградъ). По-други, обаче, бѣха условията за Влашкитѣ сливенци, които, като заселени между власи въ разни градове на Ромъния, се влияеха отъ тѣхъ, а както се знае, въ самата Ромъния фанариотщината имаше дълбоки корени. Много сливенци, бивши „гръцки“ учители въ Сливенъ, или тѣхни ученици, сж бивали учители по гръцки на влашки болярски дѣца, слѣдъ 1830 г. Такъвъ е случая съ *Иач. Киприанидисъ*, съ брата на Ив. Добровски, съ Михайлъ Колони, съ Д-ръ Селимински и т. н. (Последниятъ е билъ учителъ въ Руше-де-веде и други ромънски градове. *Киприанидисъ*, чистъ българинъ отъ Сливенъ, е билъ възторженъ елинофилъ, и братъ на *Мавроди Киряковъ*, първи аптекаръ въ Сливенъ, сдруженъ съ нѣкой си италиянецъ Франческо, отъ Пиомонтъ, а въ 1830 г. се прѣселилъ въ